

ACC. N:R M. 16250:1-9.

Landskap: Blekinge, Län: Småland Upptecknare: Gerd Englund
Härad: Lister, Ö. Göttinge Berättare: Sigfrid Jonsson, Vilskullt
Socken: Kjekskullt, Loshult Berättarens yrke: f. d. köpman
Uppteckningsår: 1965 Född år 1885 i Loshult

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration. s. 1-9.

LNF 128

Skriv endast på denna sida.

ACC. N:R M. 16250:1.

Jag känner inte till den första emigrationen ifrån denna trakt. Jag är född i Roskults socken och flyttade inte hit förrän i 1923. Jag köpte en gård här som jag hade i 40 år!

Här var ju Roskults bon som emigrerade dit. Jag brukade få hjälpa dem att skriva till amerikanska Konsulatet i Göteborg och skaffa visum och pass. Ivan Nilsson i Slättan kom tillbaka i januari 1930. Han var bara några år i Amerika. Därute gifte han sig med en flicka ifrån Roskult. När han kom hem till över tog han fädernesgården. Nils Nilsson Krist till hade också några barn, som reste vid samma tidpunkt ungefär.

Per Sjoberg hade en son som ofta kom hem och låtsade på. Denne son be-

Roskult

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

x Roskults
m.

ACC. N:R M. 16250:2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

de förmodligen rest, innan jag kom hit
Hans syster fru Berg lever fortfarande.
Han arbetade i järngruvdistrik-
tikten i Hibbing, Minnesota. Det var
nästan självklart, att de skulle
emigrera till Amerika då för att få
en bättre utkomst.

När jag reste ut i 1909 fick jag
betala 276 kr för resan till Denver.
Det var billigt men så var också kom-
forten därpå. Den var dock betydligt
bättre när jag reste hem. Då reste
jag med en duckbåt, och vi lade
ford till i Kristiania, innan vi kom till
Köpenhamn.

Det förekom ingen propaganda för emi-
grationen - inte som jag väntade till.
I Denver hade jag en tidning som het

te "Svensk-amerikanska Västeru." I Den-
ver fanns nog en 8-10 tusen svenskar
och 7-8 svenska kyrkor. Vi hade ju
också våra föreningar där ute: "Vasa-
orden", "Oldfellows fören" och "Forres-
ters" Vi var skandinaviska medlem-
mar i dessa amerikanska föreningar.
Jag träffade många i förn förs både
vår och där ute.

Det förekom inga agenter här hemma
Det var väl knappast tillåtet här då
Här hade ju bildats en förening som
hette "Svenska nationalföreningen ut-
emigration." Den fick statsbidrag. Jag
tar inte att den var effektiv. Det var
nog mest en (en) egendomsförening.
En gång besökte jag dens kontor i Mil-
wau. De ville då betala mig mycket peng-

ar, jag hade, och om de i så full röde-
te till en gård. De skulle då skaffa
en åt mig.

Emigranterna skilde sig rätt mycket
ifrån hemmabefolkningen, då när jag
var ung. I äldre tider var ju landsbyggs-
dens folk rätt enkelt klädda. Svenska
amerikaner kom ofta i ögynnsam de-
gar, för att ett fåtal av dem sköt och
skräppte så mycket. Många hade li-
tit lägga sina händer med guld, och
det var ju väldigt fint ut, tyckte vi.
Det stora flertalet emigranter ansågs
ha blivit sig bra i Amerika. Det
kan nog ha förekommit, att en emi-
grant fört in en mycket till Sverige.

Här i vår trakt var det förstås
jorden, de kom tillbaka till, och de

flertalet körde ut i de gamla ljulspar-
ven när de kom tillbaka. Det var inget
en skillnad på politisk aktivitet.
Det kan väl hända, att en del emi-
granter hade lite friare åsikter.

Emigrationen här verkade natu-
rligtvis på så sätt, att den rådande
fattigdomen här i slutet på 1800-
talet och i början av 1900-talet varit
större, om ingen emigration kommit
till stånd. Här var järnvägen här
både på en plats, som kallades "Kul-
len", en massa folk med mycket bror
Många av dessa bestod dels till Ame-
rika, dels till andra trakter i Sverige,
för här fanns inte arbete för dem.

Emigrationen sågs faktiskt också med
obblida ögon från många håll. Många var

ACC. N:R M. 16250:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

de för att slippa vänpflikten. När vi var
i Köpenhamn och köpte biljett till
vår resa, var det tre mega man där
ocki. Vi frågade dem, om av de skuld
de var till Amerika, men de svarade
oss inte. På biten över träffade vi
dem igen, och de berättade de om för
oss, att de rest ifrån vänpflikten.

Mina två äldre bröder, Forste
och Gustav Frostasson, stannade hem-
ma. Jag och en bröder emigrerade.
Han hette Albert och reste ut omkring

1901-02. Han skrev hem i deligen se-
dan han kom ut dit. Han bodde i
Chicago och hade stäl av en mo-
ter där! Han kom så småningom ut till
Colorado och började arbeta i kolgru-
varne där. De fick dubbelt så bra be-

ACC. N:R M. 16250:7.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

talt för detta arbete som ^{för} andra arbe-
ten. De fick arbeta 364 dagar om året
och var lediga juldagen. Arbetstiden
var 8 timmar. Omkr. 1910-11 reste Albert
till Alaska och arbetade på järnvägar.

Sedan blev det återigen grubbarbete
i British Columbia. Han kom hem
i 1914, övertog gården och stannade.

Så blev det dåliga tider, och han ves-
te ut igen efter första världskriget. Han
blev snart sjuk och dog därute. Famil-
jen blev kvar här. Min bror hade själv
pengar till sina resor.

Jag arbetade i affär innan jag reste.

Jag arbetade hos en morbror i Kite-
berg. Trots att jag hade det bra, tyck-
te jag att framtiden såg dyster ut.

Jag hade i autotning ~~det~~ mån. plus ut

ACC. N:R M. 16250:8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

och hus om. Jag beslutade mig för att re-
sa till Amerika. Jag fick pengar hem-
ifrån till resan. Jag kom till Denver
och fick arbete i ett värdhus hos
en trädgårdsmästare. Efter en tid
slutade jag där, och fick genom en
bekant plats hos en rik familj. Den-
ne kavrat var trädgårdsmästare hos
familjen, och jag fick arbete i parken.
Då stannade jag, till jag reste hem.
Jag fick skära gräs mattor och rabatter.
Vi var fem karlar, som arbetade i parken.
Åtta flickor var anställda i huset och
det fanns även chaufför, hovmästare och
husfröken. Jag vet egentligen inte varför
jag reste hem. Jag skulle hem och tala
på mor, så kom kriget, och jag blev
hos henne. När jag var i Denver fyll-

ACC. N:R M. 16250:9.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

de studien 50 år. Det var många som
som mycket tidigt kommit dit i "prärie-
skonare", dvs. i diligenser.

Far, som hette Olof Jonsson, emigrerade
och dog ute i Alaska. Hans emigration
vill jag inte beröra. Mina två bröder
var födda även 1877 (Förste) och 1879
(Gustav). Min bror Albert föddes i 1884.

Här blev ingen brist på arbetskraft
till följd av emigrationen; trakten var över-
befolkad, och arbeten fanns det inte så
gott om.